

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

Nr. 92.210 van 15 januari 2001

A. 58.702/XIII-1519.

In zake : **de vereniging zonder
winstoogmerk
EUROPA ZIEKENHUIZEN**, voorheen
"ZIEKENHUIS SINT-ELISABETH",
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Benoît CAMBIER,
en Mr. Luc CAMBIER, advocaten,
J.-B. Meunierstraat 22
1050 Brussel,

tegen :

1. de gemeente Ukkel,

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Michel van DOOSSELAERE, advocaat,
Henri Wafelaertsstraat 47-51
1060 Brussel,

2. het Brussels Hoofdstedelijk Gewest,
vertegenwoordigd door zijn Regering.

Tussenkomen de partijen :

**1. de vereniging zonder winstoogmerk
WIJKCOMITE FLORIDA-LANGEVELD,**

2. du CASTILLON Laure,
3. VAN DESSEL Françoise,

die alle woonplaats hebben gekozen bij
Mr. Denis BRUSSELMANS, advocaat,
rue Ottiamont 9
5140 Sombreffe.

DE RAAD VAN STATE, XIIIe KAMER,

Gezien het op 30 juni 1994 ingediende verzoekschrift, waarbij de vereniging zonder winstoogmerk EUROPA ZIEKENHUIZEN, voorheen "ZIEKENHUIS SINT-ELISABETH", de nietigverklaring vordert van het besluit van de gemeenteraad van Ukkel van 27 april 1992 (lees : 24 juni 1993) houdende definitieve goedkeuring van het bijzonder bestemmingsplan nr. 51bis "Wijk Florida-Langeveld", alsmede de nietigverklaring van het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 14 april 1994, waarbij dat plan wordt goedgekeurd;

Gezien het op 8 mei 1996 ingediende verzoekschrift, waarbij de vereniging zonder winstoogmerk WIJKCOMITE FLORIDA-LANGEVELD, Laure du

CASTILLON en Françoise VAN DESSEL vragen als tussenkomende partijen te mogen optreden;

Gelet op de beschikking van 31 mei 1996, waarbij die tussenkomsten worden toegestaan;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien de memorie van tussenkomst;

Gezien de brieven van 19 januari en 26 februari 2000 van de advocaat van de tussenkomende partijen;

Gezien het verslag van de heer JADOT, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 31 mei 2000, waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 14 november 2000, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 14 december 2000;

Gehoord het verslag van mevrouw GUFFENS, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. B. CAMBIER, advocaat, die voor de verzoekende partij verschijnt, van Mr. M. van DOOSSELAERE, advocaat, die voor de eerste verwerende partij verschijnt, van Mr. G. VAN HOOREBEKE, loco Mr. Fr. MAUSSION, advocaat, die voor de tweede verwerende partij verschijnt, en van Mr. D. BRUSSELMANS, advocaat, die voor de tussenkomende partijen verschijnt;

Gehoord het advies van de heer JADOT, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten aan het geding ten grondslag liggen :

1. De bewuste terreinen liggen in Ukkel binnen een gebied dat begrensd wordt door de Waterlooosesteenweg, de Defrélaan en de Langeveldstraat. Oorspronkelijk lagen

op die gronden een ziekenhuis, een school en een klooster, die samen het ziekenhuiscomplex Sint-Elisabeth vormden.

Ze zijn in het gewestplan van de Brusselse agglomeratie, vastgesteld op 28 november 1979, opgenomen in een "gebied voor uitrustingen van collectief belang of van openbare diensten".

Bij koninklijk besluit van 15 april 1988 wordt het bijzonder plan van aanleg nr. 51 "Wijk Florida-Langeveld" goedgekeurd, waarbij aan de betrokken terreinen de bestemming gebied voor uitrustingen van collectief belang gegeven wordt. In artikel 7 van de tekstvoorschriften van dit plan, dat betrekking heeft op de gebieden voor uitrustingen van collectief belang, wordt gewag gemaakt van "de mogelijke herbouw van het ziekenhuiscomplex Sint-Elisabeth", waarbij wordt gepreciseerd dat in dat geval "de bouwhoogte beperkt (is) tot de benedenverdieping + 6 verdiepingen + het dakwerk".

2. Oorspronkelijk waren alle betrokken terreinen eigendom van de VZW CONGREGATIE GASTHUISZUSTERS AUGUSTINESSEN VAN LEUVEN.

Een deel ervan is aangekocht door de verzoekende partij, te weten de VZW ZIEKENHUIS SINT-ELISABETH - CLINIQUE SAINTE-ELISABETH, die opgericht is op 7 maart 1986, een vereniging die thans EUROPA ZIEKENHUIZEN - CLINIQUES DE L'EUROPE heet. Op 15 november 1988 is aan het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Ukkel het plan van de verdeling van de terreinen toegezonden, alsmede het attest waarin de aard van de akte en de bestemming van de kavels nader worden aangegeven. Deze documenten waren destijds vereist op grond van artikel 56, § 2, van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw in geval van verdeling van een goed waarvoor geen verkavelingsvergunning afgegeven is; uit die documenten blijkt dat de aangekochte kavel bestemd is voor het oprichten van gebouwen voor een ziekenhuis.

3. De verzoekende partij dient vervolgens, eind 1988, een bouwvergunningsaanvraag in om een deel van de bestaande gebouwen af te breken en een nieuw ziekenhuiscomplex te bouwen.

Deze aanvraag, die van 28 november tot 12 december 1988 aan een openbaar onderzoek onderworpen wordt, geeft aanleiding tot bezwaren van talrijke wijkbewoners, die er zich vooral zorgen over maken dat de bestemming van de overblijvende gebouwen niet bepaald is en die, naar het zeggen van de vertegenwoordiger van het wijkcomité - namelijk de VZW WIJKCOMITE FLORIDA-LANGEVELD - COMITE DE QUARTIER FLORIDE-LANGEVELD, de eerste tussenkomende partij -, van oordeel zijn dat "de verplichting moet worden opgelegd om een algemeen plan van aanleg op te maken voor dat deel van het gebied voor uitrustingen van collectief belang, vooraleer enige bouwvergunning wordt toegekend".

Op 8 maart 1989 brengt de overlegcommissie een gunstig advies uit over het principe van de herbouw van het ziekenhuis en maakt ze tevens de volgende opmerking :

"De herbouw van het Sint-Elisabethinstituut kan niet worden overwogen zonder rekening te houden met de algehele aanleg van de eigendommen die liggen binnen het gebied voor uitrustingen van collectief belang, zoals het omschreven wordt in het bijzonder plan van aanleg nr. 51".

4. Op 16 juni 1989 heeft op het kabinet van de staatssecretaris voor het Brussels Gewest een vergadering plaats waarop vertegenwoordigers van de Brusselse Executieve, van de gemeente Ukkel, van het bestuur van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, van de VZW ZIEKENHUIS SINT-ELISABETH, van het door dat ziekenhuis gekozen architectenbureau en van het wijkcomité aanwezig zijn.

Volgens de notulen handelde deze vergadering "over de mogelijkheden om een oplossing uit te werken die het best beantwoordt aan de desiderata van de verschillende overheden en personen die betrokken zijn bij het project voor de herbouw van het ziekenhuis Sint-Elisabeth" en heeft ze geleid tot een "consensus" over het vaststellen van een procedure voor de herziening van het bijzonder plan van aanleg nr. 51. In de notulen wordt gepreciseerd dat het verzoek van de gemeenteraad om het plan te mogen herzien het volgende zou kunnen omvatten :

"Overwegende dat de keuze van de vestigingsplaats voor het nieuwe ziekenhuis Sint-Elisabeth gemaakt is (zie plan), BPA nr. 51 dient te worden herzien om de bestemming van de andere percelen die gelegen zijn in een gebied voor uitrustingen van collectief belang opnieuw te bekijken om ze een gemengde bestemming woongebied en uitrustingen van collectief belang te geven".

5. Op 29 juni 1989 besluit de gemeenteraad van Ukkel de gedeeltelijke herziening van het bijzonder plan van aanleg nr. 51 te vragen voor het gebied voor uitrustingen van collectief belang van het ziekenhuiscomplex Sint-Elisabeth.

Dit besluit wordt verantwoord als volgt :

"Aangezien het bijzonder plan van aanleg nr. 51 - Wijk Florida/Langeveld goedgekeurd bij koninklijk besluit van 15 april 1988 het geheel van de St Elisabethkliniek (kliniek, school, klooster) opneemt in het gebied voor uitrustingen van collectief belang met het oog op een eventueel heropbouwen van de kliniek;

Aangezien er een nieuwe vzw Kliniek St Elisabeth opgericht werd;

Aangezien deze vzw een gedeelte van het eigendom van de kloosterorde aangekocht heeft ingevolge een verdeling van het terrein voor Notaris volgens het art. 56§2 van de stedenbouwwet;

Aangezien deze vzw een aanvraag van bouwvergunning ingediend heeft met het oog op het gedeeltelijk slopen van de bestaande kliniek en het bouwen van een nieuwe kliniek;

Overwegende dat het bestaan van twee eigendommen in dit gebied t.t.z. dat van de kliniek en dat van de kloosterorde een situatie schept die niet voorzien is in het BPA dat enkel voorziet in een eventueel heropbouwen van de kliniek;

Overwegende dat het herbouwen thans gepland wordt maar dat het een overschot van gebouwen laat bestaan waarvan de bestemming en de modaliteiten voor het eventueel herbouwen niet gedefinieerd zijn;

Overwegende dat de onzekerheid over het overschot (na het herbouwen van de kliniek) de voornaamste zorg was van de 713 opposanten die gereageerd hebben tijdens het openbaar onderzoek;

Aangezien de Overlegcommissie die eveneens uitgedrukt heeft in haar advies van 8 maart 1989 waar ze stelt dat ;

'De heropbouw van het St Elisabeth Instituut kan niet overwogen worden dan met in achtneming van de globale ruimtelijke ordening van de eigendommen bestreken door het gebied voor uitrustingen van kollektief belang zoals het voorkomt in het BPA nr 51 (KB 150488)".

Aangezien de overblijvende bestaande gebouwen zullen ontruimd worden van zodra de nieuwe kliniek, waarvan de bouw gepland is, zijn deuren open;

Overwegende dat de keuze van de inplanting van de nieuwe kliniek gemaakt is;

Overwegende dat er een reële onzekerheid bestaat wat betreft de latere bestemming van de gebouwen die niet zullen gesloopt worden om de bouw van de nieuwe kliniek toe te laten en dat deze gebouwen het risico lopen ongebruikt te blijven en te vervallen indien enkel de bestemming 'uitrustingen van kollektief belang' behouden blijft;

Overwegende dat het derhalve nodig is de bestemming van deze gebouwen te herzien door ze te bestemmen voor een gemengd gebruik voor woningen en openbare uitrustingen".

Op 26 oktober 1989 besluit de Executieve van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest dat er grond bestaat om het bijzonder plan van aanleg nr. 51 gedeeltelijk te wijzigen "overwegende dat de door de gemeente aangevoerde argumenten van die aard zijn dat de rationele aanleg van de betrokken wijk wordt bevorderd".

6. Ondertussen heeft de verzoekende partij op 11 juli 1989 een nieuwe bouwvergunningsaanvraag ingediend voor de afbraak van een gedeelte van de bestaande gebouwen en de bouw van een nieuw ziekenhuis.

De overlegcommissie is naar aanleiding daarvan op 4 oktober 1989 bijeengekomen. Uit de notulen van deze vergadering blijkt dat het wijkcomité geen bezwaren meer heeft tegen het voorgelegde ontwerp, inzonderheid gelet op het besluit tot herziening van het bijzonder plan van aanleg nr. 51. Uit de adviezen die de leden van de commissie uitgebracht hebben over de bouwaanvraag blijkt eveneens dat er een verband bestaat tussen deze aanvraag en de herziening van het bijzonder plan van aanleg nr. 51 : bepaalde leden van de commissie - de vertegenwoordigers van de gemeente, van de Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij van Brussel en van het bestuur Stedenbouw - hebben een gunstig advies gegeven en erop gewezen dat "de bouwvergunning terzelfder tijd kan worden toegekend als het besluit waarbij toestemming wordt gegeven om het BPA 51 te herzien, dat alleen betrekking heeft op het gebied voor uitrustingen van collectief belang Sint-Elisabeth, zoals het voorkomt in de grafische voorstelling van het plan"; anderen - de vertegenwoordigers van de Gewestexecutieve - hebben een ongunstig advies gegeven, "in afwachting dat het BPA nr. 51bis bekend geraakt, waarbij de stedenbouwkundige normen voor het gebied voor uitrustingen van collectief belang Sint-Elisabeth (De Fré/Waterloo/Langeveld) worden bepaald".

Op 15 december 1989 schrijft de raadsman van de verzoekende partij de schepen voor stedenbouw van de gemeente Ukkel aan en bezorgt hij hem een afschrift van het besluit van de Gewestexecutieve van 26 oktober 1989 tot gedeeltelijke herziening van het

bijzonder plan van aanleg nr. 51, waarbij het besluit van de gemeenteraad van 29 juni 1989 was gevoegd om die herziening aan te vragen. Deze brief, waarin gesteld wordt dat de verzoekende partij "ertoe gehouden is haar bouwvergunning vóór het einde van het jaar te verkrijgen, dit om redenen die verband houden met de toekenning van subsidies en met de aanwijzing van de aannemer", bevat onder meer de volgende passage :

"Hierbij veroorloof ik mij er bij u en het college van burgemeester en schepenen op aan te dringen dat dit document, dat als bijlage ingesloten is, voldoende wordt geacht voor de afgifte van de bouwvergunning aan mijn cliënte, zonder dat gewacht wordt op de officiële kennisgeving (van het besluit van 26 oktober 1989)".

Het college van burgemeester en schepenen geeft bij besluit van 19 december 1989 de bouwvergunning aan de verzoekende partij af.

7. Op 10 juli 1990 dient de VZW FAC SIMILITER, die blijkbaar optreedt als beheerder van de goederen van de congregatie GASTHUISZUSTERS AUGUSTINESSEN VAN LEUVEN, die eigenaar is gebleven van de terreinen die niet aan de verzoekende partij overgedragen zijn, een bouwvergunningsaanvraag in met het oog op de ombouw en de uitbreiding van het klooster tot een verzorgingstehuis voor bejaarden.

Uit het dossier blijkt dat de aanvragende vereniging en het wijkcomité een akkoord hebben bereikt over de basisprincipes van de inrichting van de eigendommen van de congregatie GASTHUISZUSTERS AUGUSTINESSEN VAN LEUVEN.

In dit verband wordt een document overgelegd dat de titel "voorontwerp tot herziening van het BPA nr. 51" draagt en opgemaakt is door het adviesbureau GROUPE GUDRUN, in opdracht van de vereniging FAC SIMILITER. Dit document bevat een aantal gegevens voor de herziening van het bijzonder plan van aanleg nr. 51, waarbij uitgegaan wordt van de oprichting van drie gebieden (dus zonder gebied 4, waarover het document niet handelt) : gebied 1, bestemd voor uitrustingen van collectief belang, namelijk het verzorgings- en rusthuis waarvoor de vereniging FAC SIMILITER een bouwvergunningsaanvraag heeft ingediend; gebied 2, bestemd als woongebied, met een "gedeeltelijke mogelijkheid" van uitrustingen van collectief belang; gebied 3, bestemd als woongebied en tuin. Bij overeenkomst d.d. 14 december 1990 verbinden de congregatie GASTHUISZUSTERS AUGUSTINESSEN VAN LEUVEN en de vereniging FAC SIMILITER zich ertoe jegens de vereniging WIJKCOMITE FLORIDA-LANGEVELD de gegevens in het door de GROUPE GUDRUN opgemaakte document in acht te nemen en iedere eventuele koper van geheel het goed of een gedeelte ervan de verplichting op te leggen met deze gegevens rekening te houden.

Op 12 december 1990 brengt de overlegcommissie een gunstig advies uit over de vergunningsaanvraag die was ingediend door de vereniging FAC SIMILITER, op voorwaarde dat het bijzonder plan van aanleg nr. 51 wordt herzien volgens de basisprincipes waarover deze vereniging en het wijkcomité het eens waren geworden.

Het college van burgemeester en schepenen geeft bij besluit van 23 april 1991 de bouwvergunning aan de vereniging FAC SIMILITER af.

8. Op 27 april 1992 neemt de gemeenteraad van Ukkel het ontwerp van bijzonder plan van aanleg nr. 51bis "Wijk Florida-Langeveld" voorlopig aan.

Dit ontwerp voorziet in de oprichting van vier gebieden :

- gebied nr. 1 is bestemd voor uitrustingen van collectief belang, namelijk klooster en verzorgings- en rusthuis, overeenkomstig de op 23 april 1991 aan de vereniging FAC SIMILITER toegekende bouwvergunning;
- gebied nr. 2 heeft als hoofdbestemming permanente woongelegheden en als secundaire bestemming "uitrusting voor collectief belang, met uitzondering van verblijfsuitrusting (hotel)". Wat de secundaire bestemming betreft, wordt gepreciseerd dat "een bezetting voor tijdelijk verblijf kan uitgebaat worden indien de bezettingstijd minimum 30 dagen opeenvolgende dagen bedraagt" en "de secundaire bestemming (...) in elk geval beperkt (zal) worden tot maximum 10 % van de totale oppervlakte van de gebouwen in die zone".
- gebied nr. 3 heeft als hoofdbestemming "permanente woongelegheden" en als bijkomstige bestemming "beroepsactiviteit van de bewoner (bij voorbeeld : een vrij beroep), op voorwaarde dat deze de 40 m² vloer per woongelegheden niet overschrijdt en geïntegreerd deel uitmaakt van het appartement";
- gebied nr. 4, waarvan de grenzen overeenstemmen met die van het perceel dat aangekocht is door de verzoekende partij (zie hierboven punt nr. 2 van de uiteenzetting van de feiten), is bestemd voor de bouw van het nieuwe ziekenhuis, overeenkomstig de op 19 december 1989 toegekende bouwvergunning.

9. Het openbaar onderzoek omtrent het ontwerp-plan heeft plaats van 25 november tot 24 december 1992.

De verzoekende partij maakt tijdens het openbaar onderzoek geen enkele opmerking. De eerste tussenkomenende partij daarentegen maakt bij die gelegenheid gewag van haar "totaal akkoord met de principes" vervat in het ontwerp.

Op 10 februari 1993 geeft de overlegcommissie een gunstig advies, onder meer over de voorgestelde wijziging van bestemming.

10. In een brief van 26 februari 1993 meent de verzoekende partij, al geeft ze toe "de termijn te hebben overschreden waarbinnen ze in het kader van het openbaar onderzoek bezwaar kan indienen", de aandacht van het college van burgemeester en schepenen

te moeten vestigen "op de juridische problemen, die betrekking hebben op dit ontwerp van BBP nr. 51bis", welke problemen, volgens haar, hierin bestaan dat het bewuste ontwerp, doordat het een aanzienlijk deel van het gebied waarop het betrekking heeft, bestemt voor woongebied of gemengd woongebied en gebied voor uitrustingen van collectief belang, het gewestplan werkelijk zou wijzigen.

11. Op 28 april 1993 geeft de Brusselse regionale commissie van advies voor de ruimtelijke ordening een gunstig advies over het ontwerp-plan.

12. Op 24 juni 1993 neemt de gemeenteraad van Ukkel, zonder in het ontwerp enige wijziging aan te brengen, definitief het bijzonder bestemmingsplan nr. 51bis aan.

Dit is de eerste bestreden handeling.

13. Op 14 april 1994 keurt de Brusselse Hoofdstedelijke Regering het bijzonder bestemmingsplan nr. 51bis goed.

Dit is de tweede bestreden handeling. Deze is bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 4 mei 1994.

14. In een op 10 januari 2000 aan de Raad van State gerichte brief meldt de advocaat van de verzoekende partij dat een principiële toestemming verkregen is voor de toekenning van een subsidie als financiering voor het "verplaatsen van het Institut des Deux Alice naar de vestigingsplaats van Sint-Elisabeth".

In een op 1 februari 2000 verzonden brief legt hij te dien einde inzonderheid een plan van de daartoe geplande uitbreiding over.

In een op 21 februari 2000 aan de Raad van State gerichte brief verklaart de advocaat van de gemeente Ukkel dat, ofschoon de gemeente zich niet verzet tegen het beginsel van het samenbrengen van de twee instellingen, er bij deze stand van zaken geen grond is, om het bijzonder bestemmingsplan nr. 51bis gewoon op te heffen. In deze brief wordt er eveneens gewag van gemaakt dat de verzoekende partij in maart 1999 een aanvraag om een stedenbouwkundig attest heeft ingediend met het oog op de uitbreiding van haar gebouwen, welke aanvraag nog altijd onderzocht zou worden;

Overwegende dat de eerste tussenkomende partij niet aantoonde dat ze, overeenkomstig artikel 9 van de wet van 27 juni 1921 waarbij aan de verenigingen zonder winstgevend doel en aan de instellingen van openbaar nut rechtspersoonlijkheid wordt verleend, voldaan heeft aan de verplichting tot bekendmaking in het Belgisch Staatsblad van de benoeming van de leden van haar raad van beheer, die op 9 februari 1996 besloten hebben het verzoekschrift tot tussenkomst in te dienen; dat het niet volstaat, zoals ze gedaan heeft,

het uittreksel uit de bijlage bij het Belgisch Staatsblad over te leggen met de benoeming van de beheerders die verkozen zijn op 16 februari 1989, dit is onmiddellijk na de oprichting van de vereniging, zelfs al waren deze beheerders dezelfde als degenen die de beslissing hebben genomen om het verzoekschrift tot tussenkomst in te dienen; dat immers uit artikel 18 van de statuten van de vereniging blijkt dat de duur van het mandaat van beheerder op twee jaar vastgesteld is; dat bovendien, volgens de bewoordingen die gebruikt zijn tijdens de algemene vergadering van 16 februari 1989, de benoeming van de beheerders destijds gold "voor een termijn die onmiddellijk na de jaarvergadering van 1991 zal verstrijken"; dat derhalve het verzoekschrift tot tussenkomst van de VZW WIJCOMITE FLORIDA- LANGEVELD-COMITE DE QUARTIER FLORIDE-LANGEVELD onontvankelijk is;

Overwegende dat de tweede en de derde tussenkomende partij, volgens de brieven van hun advocaat van 19 januari en 26 februari 2000, om persoonlijke redenen afstand willen doen van het geding; dat er grond is om hun verzoeken tot afstand in te willigen;

Overwegende dat de gemeente Ukkel, de eerste verwerende partij, twee excepties van niet-ontvankelijkheid opwerpt; dat ze in de eerste plaats betoogt dat de verzoekende partij van geen wettig belang doet blijken om de herziening van het bijzonder plan van aanleg nr. 51 en de bestemming tot woongebied van een deel van het gebied voor uitrustingen van collectief belang waarin dat plan voorzag, op de helling te zetten; dat immers volgens haar deze herziening en de nieuwe voorgenen bestemming van een deel van het gebied een voorwaarde vormden voor de toekenning van de bouwvergunning met het oog op de herbouw van het ziekenhuis Sint-Elisabeth en aangenomen zijn door alle partijen - met inbegrip van de verzoekende partij - die vertegenwoordigd waren op de vergadering van 16 juni 1989 op het kabinet van de Staatssecretaris voor het Brussels Gewest; dat de eerste verwerende partij erop wijst dat de verzoekende partij geen bezwaar heeft gemaakt wat dit punt betreft tijdens de vergadering van de overlegcommissie van 4 oktober 1989 in verband met de vergunningsaanvraag voor de bouw van een nieuw ziekenhuis; dat ze onderstreept dat de advocaat van de verzoekende partij op 15 december 1989 stappen heeft gedaan bij de schepen voor ruimtelijke ordening om er zich van te vergewissen dat de gemeente op de hoogte was van het feit dat de Gewestexecutieve besloten had plan nr. 51 te herzien en er bijgevolg op aangedrongen heeft de door zijn cliënte aangevraagde bouwvergunning snel af te geven; dat in de tweede plaats de eerste verwerende partij van oordeel is dat het bestreden plan de verzoekende partij geen enkel nadeel berokkent, doordat het, voor alle terreinen waarvan deze in 1988 eigenaar geworden is, de mogelijkheid vastlegt om haar project voor de bouw van een nieuw ziekenhuis te verwezenlijken;

Overwegende dat het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, de tweede verwerende partij, zich aansluit bij de twee excepties van niet-ontvankelijkheid die de eerste verwerende partij opwerpt; dat het er een derde exceptie aan toevoegt, die hieraan ontleend wordt dat de verzoekende partij geen eigenaar is van de goederen waarvan ze de bestemming betwist die in het bestreden plan gegeven wordt en dat de congregatie GASTHUISZUSTERS

AUGUSTINESSEN VAN LEUVEN, die eigenaar van de goederen is gebleven, harerzijds akkoord is gegaan met deze bestemming; dat het voorts opmerkt dat tijdens de vergadering van de overlegcommissie van 12 december 1990 over de bouwaanvraag ingediend door de vereniging FAC SIMILITER voor de oprichting van een verzorgings- en rusthuis, de vertegenwoordiger van deze vereniging verklaard heeft dat wat betreft de rest van het eigendom, het oogmerk op lange termijn de inrichting is van een verzorgingsflat in het gebouw dat uitziet op de Waterlooesteenweg en dat het gedeelte van het vroegere ziekenhuis Sint-Elisabeth dat vrijgekomen is door het in gebruik nemen van de nieuwe gebouwen, zou worden te koop gesteld als bouwterrein en de opbrengst van de verkoop zou worden gebruikt om de verzorgingsflat in te richten;

Overwegende dat de verzoekende partij er geen belang bij heeft de nietigverklaring van het bestreden plan te vorderen in zoverre het de bestemming bepaalt van het terrein dat ze in 1988 gekocht heeft om er een nieuw ziekenhuis te bouwen, aangezien, op dit punt, het plan de mogelijkheid vastlegt om het bewuste project te verwezenlijken;

Overwegende dat de verzoekende partij moet doen blijken van een voldoende persoonlijk, stellig en rechtstreeks belang om de bestemming te bestrijden die vastgelegd is in het bestreden plan van de belendende percelen;

Overwegende dat de zorg om haar activiteit te kunnen uitoefenen of haar gebouwen te kunnen uitbreiden op de percelen die grenzen aan datgene waar het nieuwe ziekenhuis gevestigd wordt, alsmede, in het algemeen, de directe voordelen die de nabijheid van een gebied voor uitrustingen van collectief belang haar kan bieden, van die aard zijn dat ze het belang van de verzoekende partij bij het geding kunnen aantonen; dat de hoedanigheid van eigenaar van de omstreden percelen niet vereist is om van een zodanig belang te doen blijken; dat ze bovendien, in zoverre ze een naaste buur is van terreinen die in het bestreden bijzonder plan van aanleg tot woongebied bestemd worden, voldoende belang heeft om deze bestemming te bestrijden, die haar kan belemmeren bij de uitoefening van haar huidige activiteit;

Overwegende dat de congregatie GASTHUISZUSTERS AUGUSTINESSEN VAN LEUVEN, de eigenaar van de omstreden goederen, op een gedeelte waarvan de verzoekende partij een voorkeursrecht heeft, op het ogenblik dat de bestreden handeling opgemaakt is, zich weliswaar ertoe verbonden had om aan haar goederen een bestemming te geven die overeenstemt met die welke door het bestreden plan vastgelegd wordt; dat bepaaldelijk bij een overeenkomst ondertekend op 14 december 1990 de congregatie GASTHUISZUSTERS AUGUSTINESSEN VAN LEUVEN en de vereniging FAC SIMILITER zich jegens de vereniging WIJKCOMITE FLORIDA-LANGEVELD ertoe verbonden heeft de gegevens vervat in het door de GROUPE GUDRUN opgemaakte document in acht te nemen en iedere eventuele koper van geheel het goed of een gedeelte ervan de verplichting op te leggen met deze gegevens rekening te houden; dat dat document, opgemaakt bij het onderzoek van de bouwvergunningsaanvraag die ingediend was door de

vereniging FAC SIMILITER namens de congregatie, en dat de titel "voorontwerp tot herziening van het BPA nr. 51" droeg, duidelijke gelijkenissen vertoont met het bestreden plan; dat de planologische opties die in beide documenten vervat zijn en betrekking hebben op de gebieden nrs. 1, 2 en 3 van het plan, in ruime mate overeenstemmen;

Overwegende evenwel, dat gesteld dat deze overeenkomst, die de inachtneming van stedenbouwkundige opties oplegt, een aangelegenheid die geen voorwerp van handel is, tegengeworpen kan worden aan de rechtverkrijgenden van de koper, dan nog deze overeenkomst, wil het belang van de verzoekende partij betwist kunnen worden, niet strijdig mag zijn met de planologische voorschriften, in casu het gewestplan, waarin de omstreden plaats ingekleurd wordt als gebied voor uitrustingen van collectief belang of van openbare diensten; dat doordat het bestreden bijzonder plan van aanleg in hoofdzaak de overschrijving van dat akkoord is, de kwestie van het belang bij het beroep derhalve op zijn minst verband houdt met de grondslag van het middel dat de verzoekende partij ontleend heeft aan schending van het gewestplan;

Overwegende, overigens, dat hoewel het dossier aantoont dat enerzijds tijdens de vergadering die op 16 juni 1989 belegd was, de verzoekende partij haar instemming heeft betuigd met de herziening van het bijzonder plan van aanleg nr. 51 om aan de andere percelen dan datgene dat bestemd was voor de vestiging van het ziekenhuis een gemengde bestemming woongebied en gebied voor uitrustingen van collectief belang te geven, en dat ze anderzijds onderhandeld heeft over de afgifte van de bouwvergunning voor het ziekenhuis in ruil voor de herziening van het bewuste bijzonder plan van aanleg, zoals blijkt uit de brief die haar raadsman op 26 oktober 1989 aan de gemeente gericht heeft, de verzoekende partij toch belang bij het beroep blijft hebben; dat immers de precieze inhoud van het toekomstige bijzonder plan van aanleg geenszins medegedeeld is tijdens die vergadering en de verzoekende partij van oordeel is kunnen zijn dat de gemengde bestemming woongebied en gebied voor uitrustingen van collectief belang op eenvormige wijze voor heel het gebied zou gelden;

Overwegende derhalve dat de verzoekende partij belang heeft bij het beroep; dat er bijgevolg grond is om de debatten te heropenen opdat de middelen worden onderzocht,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoekschrift tot tussenkomst wordt verworpen in zoverre het ingediend is door de vereniging zonder winstoogmerk WIJKCOMITE FLORIDALANGEVELD.

De afstand wordt toegewezen wat betreft de tussenkomende partijen Laure du CASTILLON en Françoise VAN DESSEL.

Artikel 2.

De debatten worden heropend.

Artikel 3.

Het door de auditeur-generaal aangewezen lid van het auditoraat wordt ermee belast het onderzoek voort te zetten.

Artikel 4.

De kosten van het verzoekschrift tot tussenkomst, ingediend door de vereniging zonder winstoogmerk WIJKCOMITE FLORIDA-LANGEVELD, Laure du CASTILLON en Françoise VAN DESSEL, bepaald op 9.000 frank, komen ten laste van deze tussenkomende partijen ten belope van elk 3.000 frank.

De beslissing over de kosten wordt voor het overige in beraad gehouden.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de XIIIe kamer, op vijftien januari tweeduizend en één door :

de HH.	HANOTIAU,	kamervoorzitter,
	LEROY,	kamervoorzitter,
Mevr.	GUFFENS,	staatsraad,
	MALCORPS,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

M. -Chr. MALCORPS.

M. HANOTIAU.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.